

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10247

гр. София, 21.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в закрито заседание на 21.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **11085** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Г. К. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] срещу Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) за заплащане на обезщетение на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за претърпени имуществени вреди (пропуснати ползи) общо в размер на 1081742,30 лв., от които 890189,45 лв. главница и 191552,93 лв. законни лихви, претърпени в резултат на два отменени административни акта на КЕВР – Решение № Ц-5/20.02.2015 г., отменено с влязло в сила съдебно решение № 13785/12.11.2018 г. по адм.д. № 12851/2017 г. на ВАС, IV отделение, и Решение № Ц-14/03.04.2019 г., отменено с влязло в сила съдебно решение № 492/14.01.2021 г. по адм.д. № 13432/2019 г. на ВАС, III отделение. В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответника - Комисията за енергийно и водно регулиране, в който е обективизирано искане за конституиране при условията на чл. 219 ГПК на подпомагащи страни – [фирма] и [фирма].

Процесуални предпоставки за конституиране на подпомагаща страна в процеса са: спазване на срока по чл. 219, ал. 1 ГПК, наличие на постоянен адрес на третото лице в Република България и наличие на правен интерес от неговото привличане. Последният е налице, когато третото лице има интерес решението по делото да бъде постановено в полза на подпомаганата страна. Съществуването на регресна претенция на главната страна срещу третото лице не е непременно условие за привличането. Достатъчно е главната страна да има някакъв иск срещу третото лице, без да е необходимо той да е регресен. По аргумент за противното, не е налице правен интерес от привличане на трето лице помагач в производството, тогава, когато привличащата го главна страна няма иск срещу него.

Предвид горното искането е процесуално допустимо, но неоснователно.

И. на участие на подпомагаща страна в съдебното исково производство е призван да

даде защита на субективни права на главната страна при неблагоприятен за нея изход на правния спор, като едно трето лице бъде обвързано с решаващите мотиви на съда. Липсва ли правна възможност за подобна последваща защита на субективни права на заявлялата привличане на трето лице главна страна, липсва и основание за уважаване на подобно искане, което не би постигнал преследвания от ГПК правен резултат, очертан по-горе.

Доводите на ответника - Комисия за енергийно и водно регулиране, че [фирма] и [фирма] са били адресати и са пряко обвързани от т. 7 от Решение № Ц-010 / 30.03.2011г. и съответно от Решение №Ц-5 от 20.02.2015г. на ДКЕВР, съответно Решение №Ц-14 от 03.04.2019г. на ДКЕВР, и са били конституирани като заинтересовани страни в съдебното производство по адм.д. № 2596/2015 г. по описа на АССГ и адм. д. № 12851/2017 г. по описа на ВАС и съответно са обвързани от постановените съдебни решения, както и твърденията, че [фирма] Национална електрическа компания“ ЕАД изкупуват на основание чл. 93, чл.94 и чл. 94а, ал.3 от Закона за енергетиката, чл.31, ал.1 и ал.5 и par.7 от ПЗР на ЗЕВИ електрическата енергия от ищеца производител по цена, регулирана с решения на ответника Комисия за енергийно и водно регулиране, не доказват правен интерес по смисъла на чл. 219, ал. 1 ГПК. Тези обстоятелства не биха могли да бъдат разглеждани като правовъзникващи юридически факти, които да обосноват и обусловят последваща правна претенция на Комисия за енергийно и водно регулиране към [фирма] и [фирма] при евентуално осъдително съдебно решение по висящия правен спор, доколкото последният се основава на твърдение за причинени от издадени от ответника два незаконосъобразни административни акта. Комисията за енергийно и водно регулиране е независим държавен орган, който регулира дейностите в енергетиката, поради което трети лица не биха могли да въздействат върху приетите от нея решения. По тази причина не би могла да възникне обвързаност в отношенията между Комисията за енергийно и водно регулиране и посочените от нея трети лица в зависимост от произнасянето на съда по предявените осъдителни иски с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл определение № 12688 / 18.10.2018 г., постановено по адм.д. № 12382/2018 г. по описа на ВАС, III отделение и др.

На следващо място - отношението на [фирма] и [фирма] към обективизираните в издадените от ответника два акта властнически волеизявления (дали същите са благоприятни или неблагоприятни за двете търговски дружества) е релевантно при преценката, която съдът дължи на основание чл. 153, ал. 1 АПК при изпълнение на процесуалното си задължение по чл. 154, ал. 1 АПК в рамките на съдебно административно производство, но това обстоятелство не е въведено от хипотезата на правната норма на чл. 219 ГПК като юридически факт, обосноваващ приложение на нейната диспозиция.

Поради горното, липсва правен интерес у ответника от привличането на посочените две трети лица като подпомагащи страни в настоящото исково производство, във връзка с което искането по реда на чл. 219, ал. 1 ГПК следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, на основание чл. 220 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Комисия за енергийно и водно регулиране за конституиране

при условията на чл. 219 ГПК на подпомагащи страни в производството – [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] като неоснователно.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщението до страните с частна жалба пред Върховния административен съд .

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: